

עמ"י 22907/09/14 - מדינת ישראל נגד מנאע אבו מנאע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 22907-09-14 אבו מנאע(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט גד גדעון
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
מנאע אבו מנאע (עציר)

09 ספטמבר 2014

נוכחים:

ב"כ העוררת - פקד יוסי אסנפי

המשיב וב"כ - עו"ד אבו מדיעם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום הנכבד בב"ש (כב' השופט י. דנינו), מיום 8.9.14, במסגרתה הורה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח ערב, הפקדת ערובות ואיסור יצירת קשר עם מעורבים.

המשיב חשוד בהחזקת נשק שלא כדין.

על פי החשד, החזיק המשיב במועד לא ידוע בנשק מסוג קלצ'ניקוב. יצוין כי בדו"ח הבדיקה הראשון שנערך ביום 28.8.14, מתואר הנשק כתת מקלע, ארוך מאולתר. הנשק המצולם בתיק, אכן דומה לקלצ'ניקוב.

החשד נגד המשיב נובע מאיתור ט.א. שלו שנלקחה מן הנשק, אשר נתפס ברשות אדם אחר, ויודגש, כי ט.א. נקלחה פי דו"ח המז"פ, ממרכז הנשק היצוק ממתכת, מתחת לבית הבריח.

הבקשה שהוגשה אתמול היתה בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב, אשר נעצר ביום 2.9.14.

עובר לדיון אתמול, טרם התקבלה חוות דעת ט.א. סופית ובפני בית המשפט עמדה, כמו במסגרת שני הדיונים הקודמים בעניינו של המשיב, חוות דעת ראשונית הקושרת את המשיב לנשק.

בית המשפט קמא עמד בהחלטתו על פרק הזמן הממושך במסגרתו לא בוצעו פעולות חקירה, מלבד המתנה לחוות הדעת (בין 2.9.14 ל- 7.9.14). בית המשפט קמא עמד על כך שהעוררת לא פרטה בפני המשיב במהלך חקירותיו, את מלוא המידע הרלוונטי, ובעיקר את זהות האדם אשר ברשותו נתפס הנשק, ולסברתו, יתכן כי בכך נגרם כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית, משום שבהעדר ידיעה על זהות האדם שברשותו נתפס הנשק, נמנע מן המשיב להציג גרסה מלאה על רקע היכרות אפשרית עם אותו אדם. נוכח מכלול הדברים, וכאשר אין לחובת המשיב רישומים פליליים, סבר בית המשפט קמא, כי נכון לשחררו לחלופת מעצר, ולאחר שחקר את אחיו של המשיב שהוצע כערב, שחרר את המשיב לחלופת מעצר, כאמור לעיל.

לטענת העוררת, לא היה מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר נוכח עוצמת מסוכנותו הלכאורית, בהינתן הנשק בהחזקתו חשוד המשיב.

בפתח הדיון היום, הציג נציג העוררת בפני בית המשפט, חוות דעת ט.א. סופית, לפיה ט.א. המדוברת הינה אכן ט.א. של המשיב. חוות הדעת האמורה, לא עמדה כאמור בפני בית המשפט קמא.

נציג העוררת ציין כי בכוונת העוררת להגיש עוד היום בקשה נוספת להארכת מעצר, וזאת לצורך הגשת כתב אישום. יצוין, כי בתיק החקירה כבר מונחת הצהרת תובע לפיה לדעת התובע יש מקום להגיש נגד המשיב כתב אישום בגין החזקת נשק שלא כדין, ולבקש את מעצרו עד תום ההליכים.

הסניגור טען כי אין להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. הסניגור הדגיש את פרק הזמן הממושך במהלכו לא בוצעו פעולות חקירה, מלבד המתנה לחוות דעת, ואת המחדל הנתען בכך שהמבקשת לא הטיחה בפני המשיב, את זהות האדם שברשותו נתפס הנשק. לטענת הסניגור, אילו הודעה למשיב זהות האדם האחר, יתכן שהיה מספק הסבר סביר. בעניין זה הוסיף הסניגור, כי יתכן שהמשיב נגע באחד מחלקי הנשק, כאשר הנשק לא היה מורכב, מבלי שידע שהוא נוגע בחלק של נשק.

לאחר ששקלתי את הטענות, סבורני כי יש לקבל את הערר ולהאריך את מעצרו של המשיב.

אדגיש כי אחד השיקולים אשר בגינם אני סבור כי יש לקבל את הערר, הינו הגשת חוות דעת ט.א. הסופית, אשר לא עמדה, כאמור, בפני בית המשפט קמא, וזאת כאשר אני שותף לתחושת בית המשפט קמא, כי היה על העוררת לדאוג להגשת חוות דעת סופית, במועד מוקדם יותר.

מכל מקום, עם הגשת חוות הדעת הסופית, הרי שיש בתיק ראיות המבססות את החשד. הנשק, בין אם מדובר בקלצ'ניקוב או בנשק מאולתר המורכב מחלקים של רובי קלצ'ניקוב, נחזה כרובה סער, אשר מסוגל לכאורה לירי אוטומטי ונושא ככל הנראה בתמונה, גם כוונת משופרת.

לא מן הנמנע כי המשיב ימוקם בסופו של יום מבחינת המסוכנות במקום אשר יאפשר את שחרורו, בהתייחס למדרג

המסוכנות של עבירות נשק (וראה לעניין זה ב"ש 625/82 **חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז (3) 668, סעיף 6 לפסק הדין), אך בהתייחס לטיב הנשק, כפי שנחזה מתיק החקירה, אין הדבר וודאי. מכל מקום, נראה כי יש לבחון היטב כל חלופה שתוצג, ודומה כי בדיקת החלופה בהחלטה מושא הערר, אין בה די נוכח התשתית הראייתית העומדת כעת נגד המשיב, כפי שפורט לעיל.

לפיכך, מתקבל הערר ומעצרו של המשיב מוארך עד מחר 10.9.14 בשעה 12:00. רשמתי לפני את הצהרת נציג העוררת שניתנה במהלך הקראת החלטה זו, כי עד מחר יוגשו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים וכי העוררת תמנע מהגשת בקשה על פי סעיף 17 (ד) לחוק.

ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ד, 09/09/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון , שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין